

עד גיל 16 הספיקה להיות ליצנית, רקדנית ושחקנית

הברק שבני ברק

עצמה הילדה הבלונדית, עטורת הצמות, מקפצת בסטודיו של הרקדן שימעון לוי ברמת-גן. "הג'ז נכנס לי עמוק לדם." היא מצהירה. ושימעון לוי, יליד תימן ומי שנחשב כחלוץ הג'ז המודרני בארץ, מצהיר מצידו, שהיא נכנסה עמוק לתוך עיסקי הג'ז המרקד. לא חלף זמן רב וטלי הפכה מורה ומדריכת-רקוד בוכות עצמה. פעמים אפיי

אבל לא בשבילה. היא רוצה להיות אמנית, ולא משנה לה באיזה עניין. "העיקר להיות משהו מיוחד. משהו מוכר" היא אומרת, וחושפת שני טורי שיניים צחורות. משום כך היא מנסה גם לכבוש את התהילה בהופעות שונות ומשונות. "בכל מיני טריקים," כפי שהיא מעידה על עצמה. וזה התחיל בריקוד. כבר בגיל 12 מצאה

פעתי-הבכורה של טלי ברק. כליצנית במופע של תיאטרון-לילדים, בלונדית, עיניים שחורות, נוצצות. היא רק בת 16. אך כבר מעוררת קינאה בלב מבוגרות ממנה, וגם נאות לא פחות. כי טלי ברק גמרה אומר בליבה לכבוש את תל-אביב. בעצם, לא רק את תל-אביב, אם רק יתנו לה את הציאנס המתאים, היא עוד תוכיח שהמדינה קטנה עליה והעולם גדול.

מסך נפתח. האורות כבים. זרקור כחול מטיל מעגל סביב ליצנית המר קפצת בקלילות אל מרכז הבמה. פני הליצנית צבועים לבן. שפתיה מודגשות ב-אדום-לילה. מן העבר האחר מתקרב ליצן, בועט בליצנית המעווה פניה לעבר קהל הילדים המתפקעים מצחוק, והיא עפה מן הבמה לקול תשואות הצופים. כך, פחות או יותר, נראית אחת מהז

מי אמר שלרקוד על חוף-הים בליל קיץ או אביב לצלילי מוסיקת